

தொல்காப்பிய நற்றாய் கூற்றுக் கோட்பாடுக் கி'ி மைக்கும் பெண்ணுடல்
இயங்குவெளி (Moving Space)

முனைவர் ச. சிவசந்திரகுமார்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர் - 635 601.

முன்னுரை

தொல்காப்பியர் கட்டமைக்கும் 'தாயர்' தலைவியின் உடன்போக்கின் போது கூற்று நிகழ்த்துவதாகப் பாடல்கள் சங்க இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ளன. தொல்காப்பியர் உடன்போக்கின் போது தலைவியைத் தேடிச் செல்பவர் 'தாயர்' என்கிறார். நற்றாய் மனையிலிருந்து புலம்புவதாகவும் செவிலி சுரத்திடைச் செல்வதாகவும் உரைக்காரர்களால் உரைச் செய்யப்படுகின்றது. இப்பகுப்பிற்கான காரணங்கள் ஆய்வுச்சிக்கலாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இச்சிக்கலுக்குப் பெண்ணுடல் சார்ந்த இயங்குவெளி வரையறைப் பங்காற்றியுள்ளது என்பதனைத் தகுந்த சான்றுகளுடன் எடுத்துச் சொல்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

காரணிப் பின்புலங்கள்

திணை இலக்கியம் என்று அழைக்கப்படும் சங்க இலக்கியம் முதல், கரு, உரி என்னும் மூன்றன் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கின்றது. பண்டைய இலக்கிய கோட்பாட்டை வகுத்தளித்த தொல்காப்பியர் செய்யுள் உறுப்புகள் முப்பத்தி நான்கனுள் கூற்று என்ற ஒன்றைக் குறிப்பிடுகின்றார். கூற்று, கூறல், கூற்றே, கூற்றும், கூற்றை, கூற்றுமொழி என்னும் பதங்களில் கூற்றினைக் கையாண்டுள்ளார். ஆனால் எந்தவொரு இடத்திலும் கூற்று என்பதற்கான சரியான வரையறை ஒன்றைக் கொடுக்கவில்லை. தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் கூற்றுக்குரியோரைக் கைகோள்

அடிப்படையில் பின்வருமாறு பிடித்துக் காட்டுகிறார் .‘பார்ப்பான், பாங்கன், தோழி, செவிலி, கிழவன், கிழத்தியோடு அறுவகை யோரும் ¹ களவில் கூற்று நிகழ்த்தும் அறுவரில் நற்றாய் இடம்பெறவில்லை.

‘பாணன், கூத்தன், விறலி, பரத்தை, அறிவர், கண்டோர், பார்ப்பான் முதலா முன்னுறக் கிளந்த அறுவ ரோடு தொகை தொல் நெறி மரபின் கற்பிற்கு உரியர் ² கற்பில் இடம்பெறும் பன்னிருவருள்ளும் நற்றாய் இடம்பெறவில்லை. ‘ஊரும், அயலும், சேரியோரும், அறிஞரும், தந்தையும், தன்னையும்³ கூற்று நிகழ்த்த பாத்திரங்கள் இன்னின்னாரெனக் குறிப்பிடுகின்றார். இதனிலும் நற்றாய் இடம்பெறவில்லை “மனையோள் கிளவியும் கிழவன் கிளவியும் நினையுங் காலை கேட்குந ரவரே”⁴ என்று குறிப்பிடுகின்றார். இந்நூற்பாவில் உரையில் களவு, கற்பில் கூற்று நிகழ்த்தும் பன்னிருவருள்ளும் தலைவன் தலைவி தவிர்த்த மற்ற யாரும் கேட்பார் என்றவாறு புலவர் குழந்தை⁵ குறிப்பிடுகின்றார்.

இதனுள் நற்றாய் பற்றிய குறிப்பேதும் இல்லை. தொல்காப்பியர் வாயில்கள் இலக்கணம் பற்றி குறிப்பிடுகையில் “எல்லா வாயிலும் இருவர் தேஎத்தும் புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள வென்ப”⁶ பன்னிரண்டு வாயில்களும் தலைவன், தலைவி இருவரிடத்தும் பொருந்திய மன மகிழ்ச்சியை உண்டாக்குதலைத் தமக்குப் பொருளாக உடையர் என்றவாறு புலவர் குழந்தை⁷ குறிப்பிடுகின்றார்

தொல்காப்பியர் வாயிலாக தோழி, தாயே, பார்ப்பான், பாங்கன், பாணன், பாடினி, இளையர், விருந்தினர், கூத்தர், விறலியர், அறிவர், கண்டோர், யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள் என்பதாகப் பன்னிருவரைக் குறிப்பிடுகின்றார் ⁸தொல்காப்பியர் முன்பு கூற்றுக்கு உரியராகக் கூறிய பன்னிருவருள் தலைவன், தலைவி, பரத்தை என்னும் மூவரை நீக்கி புதிதாகப் பாடினி இளையர் விருந்தினர் என்னும் மூவரைக் கூட்டி கூறுகின்றார். இதனையன்றித் “தாயே” என்ற சொல்லையும் பயன்படுத்துகின்றார். இத்தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தினுள் குறிக்கப்பெறும் ‘தாய்’ யார் என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை.

இத்தாயினை நற்றாயாகக் கொண்டால் செவிலி வாயில் இல்லை எனவும், செவிலியெனக் கொண்டால் நற்றாய் வாயில் இல்லை என்றும் நமக்குக் கிடைக்கிறது. களவு, கற்பு காலங்களில் நற்றாய்க்குக் கூற்று நிகழாது. உடன்போக்கின் போது மட்டுமே கூற்று நிகழ்வும் என்பதாகக் கொண்டால் “எமப் பேரூர்ச் சேரியுஞ் சுரத்தும் தாமே செல்லுந் தாயரும் உளரே”⁹ என்பதாக வருகின்றது. இந்நூற்பாவில் உள்வரும் தாயாரும் என்பதற்கு உரையாசிரியர்கள் வேறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர் “தாமே செல்லும் தாயரும்” என்பதனால் செவிலி என்பது பெற்றோரும் தாயாரும் என்றதனால் “கைத்தார் பலர்” என்று கொள்ளப்படும் என்பார் இளம்பூரணர்¹⁰

“உம்மை எண்ணும்மை, தாயாரெனப் பன்மை கூறித்தாமேயெனப் பரித்தனாற் சேரிக்கு நற்றாய் சேறலுந், சுரத்திற்குச் செவிலித்தாய் சேறலும் புலனெறி வழக்கிற்குச் சிறந்தது என்று உணர்க” என்பார் நச்சினார்க்கினியர்¹

சேரியும் சுரத்தும் என ஒருங்கெண்ணிச் செல்லுந் தாயரும் உளர் எனப் பன்மையாற் கூறுதலால், நற்றாய் மனையில் இருந்து இரங்குவது அன்றி மனை பிறந்து புறம் பெயர்தல் இல்லை. எனவே செவிலியென குறிப்பிடுவார் சோமசுந்தர பாரதியார்² இவையாவும் உரையாசிரியர்கள் கருத்துக்களையன்றித் தொல்காப்பியர் தம் கூற்றுக் கோட்பாட்டின் படி ‘தாயரும்’ என்ற சொல்லைக் குறிக்குமிடத்து செவிலியைக் கூறுகிறாரா அல்லது நற்றாயைக் குறிக்கின்றாரா என்பது தெளிவாகவில்லை.

ஆனால் அவர்களுக்கான இயங்குவெளிகளைக் கட்டமைக்கின்றார் என்பதனை மறுப்பதற்கில்லை. முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉ வோடில்லை யென்னும் நூற்பாக்கள் இக்கருத்திற்கு அரண் செய்து அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இத்தகைய இயங்குவெளிச் சிக்கல்களில் நற்றாய் சமூகவெளியின் பிரதிநிதியாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளதையே இந்நூற்பாக்கள் கொண்டுள்ளன.

பெண்ணுடல் இயங்குவெளி (Moving Space)

இனக்குழுச் சமூகப் புதுவரவு வெளியில் தமது சுய உரிமையை ஆண் சார்ந்து நிலைநாட்டிக் கொண்டவர்களாக நற்றாயர் உள்ளனர். நானிலக் கொள்கை ஐந்திணையாகியமையும் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கும் சூழலையும் இவ்விடத்து இணைத்து நோக்குதல் நலம். ஆதிச்சமூக வெளியில் பெண்ணிடமிருந்த கல்வி, கலை, அறிவு, சுதந்திரப் பாலியல் போன்றவற்றை தனக்கானதாக கைக் கொண்டவர்கள் செவிலியாக இருந்திருக்க வேண்டும். “ இலக்கண நூல்கள் , செவிலியின் சுரவழிக் கூற்றிற்குப் பல புதிய துறைகள் வகுத்துக்காட்ட , அவற்றுள் சில துறைகளை மட்டுமே கொண்டதாகச் சங்க இலக்கிய மகட்போக்கிய செவிலி கூற்றுப்பாடல்கள் அமைகின்றன.” என்ற தேவிபிரியா³ கருத்து இணைநோக்கத்தக்கது.

பொருளீட்டுதல், செல்வத்தைக் கொண்டிருத்தல், சொல், செயல் இயக்கங்கள் ஆகியவற்றில் கட்டுப்பாடற்ற சுயத் தன்மை பெற்றவர்கள் அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு ஆகியன மறுத்ததன் நிலைகள் அவர்களுக்கான இயங்குவெளிகளை ஆண் துணையின்றிச் சாத்தியமாக்கியுள்ளது. ஆயின் இந்நிலை நீடிக்காதுப்போன சூழலையே தொல்காப்பிய நற்றாய் கூற்றுப்பாடல்கள் அறிவித்தமைகின்றன. இந்தச் சமூக உடலுக்கான கதையாடல் பெண்களுக்கான இயல்பான கட்டமைப்புகளிலிருந்து குறிப்பாக நாட்டுப் புறக் கதை மரபுகளிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டு எதிர்மறையாக அமைந்திருப்பதை அறிய முடிகின்றது. இந்தச் சமூக உடலின், உடலியல், உளவியல்,

பண்பாட்டியல், சடங்கியல், கருத்தியல் போன்ற அனைத்து தளங்களில் இருந்தும் விளக்கப்பட்டு ஒரு பால்வெளியில் சமூக உடலாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அல் சமூக உடல் சமூக உடலுக்கு ஏற்றது என்பதை விட ஆண் ஆதிக்கத்திற்கு இணங்க மறுத்தது. இந்தவரிசையில் பரத்தை / விலைமகள் போன்றோரை இணைக்கவேண்டுமென்பார் பிலவேந்திரன்¹⁴ இவ்விடத்து தலைவியினைச் சமூக உடலாகக் காணவேண்டுமென்பார். தலைவி தான் நற்றாய் அந்தஸ்த்துப் பெறுவாள் என்பது சங்கப் பயிற்சி உள்ள யாவரும் அறிவர். ஆயின் தோழி செவிலியாவள் எனின் அவளுக்கு வழங்கப்படும்.

இயங்குவெளி வரையரைகள் அல் - உடல் சமூகப் பெண்களுக்கு இணையானது மறுக்கவியலாது. ஆயின் இந்த இயங்குவெளியானது ஆதிக்க எச்சம் காட்டிய பெண் இயங்குவெளியினைக் கைக்கொள்ள கொடுக்கப்பட்ட சமரசம் என்பதாக இக்கட்டுரைக் கருதுகிறது. இதனால் தான் தலைவி உடன்போக்கின் போது மனையில் இருந்து வருந்தும் நற்றாய்க்கு வாடு முலை ஊடிச் சுரக்கின்றது. ஓடாப்பூக்கை விடலைத் தாய்க்கு. இவ்விடத்தில் நற்றாயின் இயங்குவெளி இலக்கண நூல்களால் வரையறுத்துச் சொல்லப் படவில்லை. எனவே, அதனை நிராகரித்து தனக்குச் சேவகம் செய்யும் பெண்ணுடல் உற்பத்திக்கு இயங்குவெளியில் இணங்குகின்றது ஆணாதிக்கச் சமூகம்.

தாய்த் தெய்வ இருப்பிடச்சூழலை நோக்கும் போது அவையெல்லாம் இத்தகைய சுரன் சார்ந்த இயங்குவெளிகளே என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சாலினி வாக்குரைக்கும் ஏற்றம் பெறும் மொழிக்கூறும் உயர்மொழியும் பெண்களுக்கேயுரியன. எத்திசைச் செலினினும் அத்திசைச் சோற்றே எனும் அவ்வையின் இயங்குவெளியும் அமைந்துள்ளது. அத்தகைய இணக்கத்தை மொழிச் சார்ந்து கட்டமைப்பதற்கு முன்னதாக வெளிச் சார்ந்து கட்டமைக்க வேண்டியத் தேவை அச்சமூகத்திற்கு உண்டென்பதைத் தொல்காப்பிய நற்றாய்க் கூற்று நூற்பாக்கள் தாங்கியுள்ளன.

சமூக உடலை ஏற்க மறுத்த ஒன்று என்பதே எதார்த்த நிலையாக இருக்கிறது. சமூக உடலுக்குள் இயங்கிய பெண் உடல் பெண் மரபுகளைக் கைநழுவ விட்ட போதெல்லாம் இந்த ஆண் சமூக வெளிக்குள் தள்ளப்பட்ட நிலையில் காணமுடிகிறது. இந்தச் சமூக உடலுக்கான கருத்தியல்களையும் அறங்களையும் நோக்கும் போது இந்த உடல்கள் எவ்வாறு சமூக விளக்கம் பெற்றுள்ளன என்பது தெளிவாகும் உரிமை இல்லையாதலால் மனைவி என்ற அந்தஸ்துடன் குடும்ப உடலுக்குள் குலமகளாக நடமாட இயலாது. எனவே இனக்குழுச் சமூகப் புதுவரவு நற்றாயின் இயங்குவெளிக் கட்டுபாடுகளுடன் அதேவேளையில் ஆணுடல் வீரம் பேணுகையில் இறுக்கம் தளர்ந்தும் இயங்குவெளிக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

நிறைவுரை

பெண்ணுடலுக்கான மொழியும் வெளியும் கட்டமைக்கும் நூலாகத் தொல்காப்பியம் கொள்ளப்பட்டாலும் சமூக உடலான நற்றாயின் இயங்குவெளியினை நிர்ணயிக்கும் தரவுகள் எந்த இலக்கியத்திற்குரியன என்ற கலந்துரையாடல் கலங்காலமாகத் தமிழ்ச் சூழலில் நிகழ்ந்து வருகின்றது. நற்றாய் சமூக-உடல் பிரதிநிதி என்பதை உரைக்காரர்கள் தரும் இயங்குவெளியினால் உணர முடிகின்றது. ஆயின் செவியிலின் இயங்குவெளி அல்-சமூகஉடல் என்றெண்ணுவதற்கு அருமறைக் கிளத்தலின் தாய் செவிலியென்னும் போது தொல்காப்பியருக்கு ஆதிச் சமூகப் பெண்ணுடல் இயங்குவெளிப் பிரதிநிதியாகச் செவிலியைக் கொண்டுள்ளார் என்பதாகக் கொள்ளலாம்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. (தொல். நூ. எ 490)
2. (தொல். நூ. எ 496)
3. (தொல். நூ. எ 496)
4. (தொல். நூ. எ 497)
5. (புலவர் குழந்தை(உ.ஆ) தொல்: பொருள் பொது நூ.எ 70, ப.60)
6. (தொல். கற்பு நூ. எ 176)
7. (புலவர் குழந்தை(உ.ஆ) தொல்: பொருள் பொது நூ.எ 191, ப.312)
8. (தொல். கற்பு நூ. எ.191.ப.312)
9. (தொல். அகத் நூ. எ.40 .ப.37)
10. (சிவலிங்கனார்.ஆ.,(பதி) தொல்காப்பியம் உரைவளம் நூ.எ.40, ப.280)
11. (மேலது., நூ.எ.37, பக்.281-282)
12. (மேலது., நூ.எ.36, பக்.282-283)
13. தேவிபிரியா.கு., சங்க இலக்கியத்தில் மகட்போக்கிய தாய். ப.20
14. பிலவேந்திரன்.ச பெண்: இந்துப் பெருங்கதையாடல்.,ப. 163